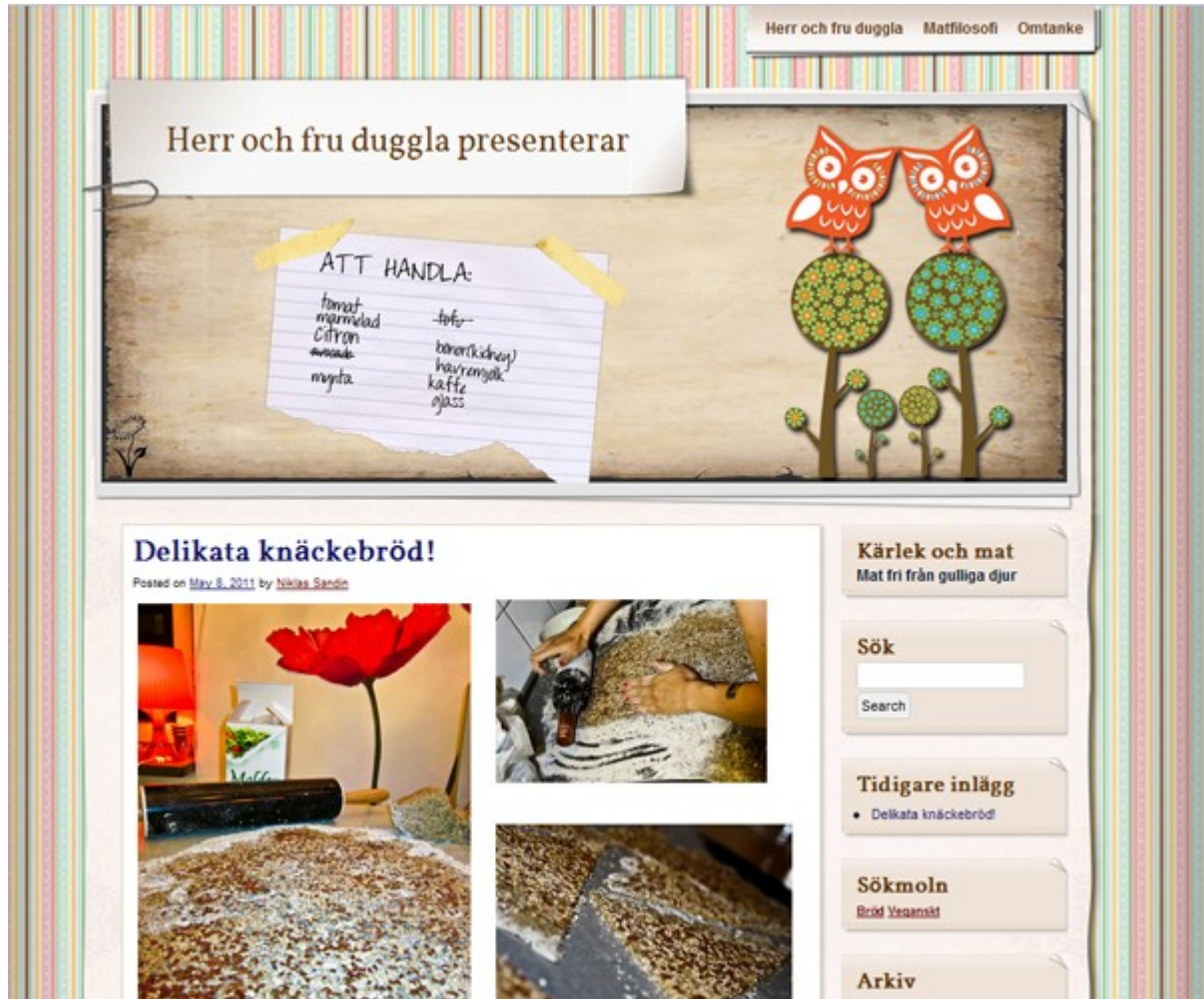

LUNDS
UNIVERSITET

En matbloggares vardag

En uppsats om meningsskapande

Författare: Elin Larsson

ETN K01 VT 2011 Kandidatuppsats

Institutionen för Kulturvetenskaper - Avdelningen för Etnologi

Lunds Universitet

Handledare: Markus Idvall

Sammanfattning (abstract)

Denna uppsats syftar till att belysa ett tidstypiskt fenomen, nämligen matbloggar och hur dessa kan skapa mening i vardagen för dem som bloggar. Vidare har jag även tittat på hur man väljer att framställa sig själv genom sin blogg och hur gränsdragningen ser ut mellan det privata och offentliga. Slutligen kommer jag även in på estetikens betydelse i en visuell miljö som bloggen.

Mat och matlagning alltid har legat mig varmt om hjärtat och dagligen är jag ute på Internet och letar inspiration till nya maträtter via olika matbloggar. Således kändes det naturligt att min kandidatuppsats inom etnologi skulle komma att handla om just matbloggar. Men vad är då en blogg? Lättast sättet att förklara begreppet är som en personlig dagbok på nätet, där man kan dela med sig av olika funderingar och tankar. Många väljer att blogga efter speciella teman och det kan vara om allt från mode, hälsa, politik, stickning till odlingstips eller just mat som jag kommer att närma mig. Bloggar följer oftast ett tydligt format och är skapade så de ska vara enkla för alla att använda.

De metoder jag har nyttjat är kvalitativa i form av djupintervjuer, autoetnografi samt nätetnografi. Jag har även tagit del av tidigare forskning kring ämnet bloggar. De teoretiska perspektiv jag huvudsakligen har använt mig av för att analysera mitt empiriska material är Goffmans dramaturgiska perspektiv samt sinnens betydelse och associationsförmåga.

Nyckelord: Blogg, mat, meningsskapande, offentligt, privat, estetik.

Framsida: Bilden tagen från min personliga matlogg (*Duggla: Herr och fru Duggla presenterar*).

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	4
1.1 Bakgrund.....	5
1.2 Syfte och vägledande frågor.....	6
1.3 Metod och material.....	6
1.4 Etiska överväganden.....	9
1.5 Teoretiskt perspektiv.....	10
1.6 Disposition.....	11
2. Matlagning – en analog företeelse i digital förpackning.....	12
3. Tekniska kunskaper, någon?.....	16
4. Matbloggen – en smaksak i dubbel bemärkelse.....	19
5. På bloggen kan man vara vem man vill?.....	24
6. Privat kontra offentligt.....	27
7. Slutdiskussion	29
8. Käll- och litteraturförteckning.....	32
8.1 Litteratur.....	32
8.2 Källor.....	33
8.2.1 Intervjuer.....	33
8.2.2 Elektroniskt material.....	33

1. Inledning

Mat. Jag älskar mat. Att laga, äta och tänka på mat, att kunna bjuda hem vänner på middag eller bara sitta i soffan och filosofera över en skål med äppelkräm. En stor del av mitt liv, både privat och socialt kretsar kring mat. Ända sedan jag var liten har jag varit väldigt fascinerad över kokböcker och receptsamlingar. Jag kunde sitta hemma i mina föräldrars kök och bläddra bland dammiga urklipp och receptböcker som min mamma samlat på sig under åren. Mitt intresse för kokböcker och recept har inte blivit mindre över åren utan jag har själv införskaffat mig fler kokböcker än vad som får rum i bokhyllan, jag har prenumererat på åtskilliga mattidningar och tillverkat mina egna receptsamlingar. Detta var dock innan jag upptäckte vilka möjligheter som fanns ute på Internet, nämligen alla fantastiska matbloggar. En ändlös källa till inspiration. Jag kan sitta i timmar och klicka mig runt mellan olika bloggar och jag har en lång lista över matbloggar som jag går in och besöker nästan dagligen. Det är något speciellt med fina matbilder, välskrivna texter och en liten kittlande känsla av att följa människors vardag via deras bloggar utan att de faktiskt vet vem jag är.

Så min tanke för denna uppsats är att ta avstamp i just matbloggar. Mat är något värdeladdat som i alla tider har förenat människor, men också skapat stora klyftor mellan folk. Vad man ska äta och inte äta finns det experter och lekmän i överflöd som påstår sig veta (*Dagens Nyheter: Mat är ett laddat ämne*). Vad som är rätt och fel och de olika budskapen kring hur man bör äta och leva sitt liv gör att alla har en åsikt omkring just mat. Ja, som synes så är mat och matlagning ett oerhört komplext ämne och kan diskuteras i oändlighet. Min tanke är dock inte att fokusera på maten i sig utan snarare på det sammanhang som omger maten, de individer som driver bloggar, vilken mening det har i vardagen och hur man kan välja att skapa sig en identitet runt maten (Burstedt, Fredriksson & Jönsson, 2006).

1.1 Bakgrund

Matbloggar är ett tidstypiskt fenomen (Gunnarsson Payne 2010:14). De första föregångarna till det som idag kallas för bloggar dök upp i mitten av 90-talet. Genombrottet för bloggofären, det sammantagna nätverket för bloggar (*Nationalencyklopedin: blogg*), kom i samband med terrorattacken 11 september 2001 då folk uppdaterade sig kring händelseförloppet via olika bloggar (Våge 2005). I bloggans barndom fungerade de framförallt som virtuella dagböcker men nu kan man driva en blogg för vilket syfte som helst, mode, hantverk, politik eller matlagning för att ta ett par exempel. Det vanligaste är dock att

man skriver om något som ligger en varmt om hjärtat då det krävs en hel del tid och energi att hålla en blogg levande (Gill 2004).

Det som karakteriserar en blogg i jämförelse med en hemsida är dess kontinuerliga flöde mot den traditionella hemsidans statiska innehåll (McCullagh 2008). Något annat som kännetecknar en blogg är dess inlägg som märks med publiceringsdatum, författare, förses med en unik länkbar adress samt ger möjligheter för författaren att interagera med läsaren via kommentarer (Gill 2004). Hur många aktiva bloggar som finns i dagsläget är omöjligt att avgöra då det dagligen skapas tusentals nya bloggar världen över, samtidigt som en stor del ligger inaktiva (Larsson 2007). Vad som är säkert är i alla fall att bloggen är ett fenomen som får starkare och starkare fäste i många människors vardag, antingen framför eller bakom bloggen.

Hur ser då den svenska matbloggsfären ut? Till att börja med är det väldigt svårt att få en klar bild av hur många som faktiskt är aktiva matbloggare, då det inte finns någon statistik att tillhandahålla kring just detta. Dock tänkte jag ge några exempel på hur matbloggar uppmärksammas genom tre olika Internetsidor. Sen finns det självklart många fler sidor som berör matbloggar, men jag tycker att dessa tre ger en bra inblick i vad matbloggsfären kan innebära.

Först så finns det en sida som heter Matforum.se där man har skapat en guide över ett stort antal matbloggar utifrån kategori, hur ofta de uppdateras och om de är nykomlingar på marknaden (*Matforum: Svenska matbloggar*). Vidare det finns även en sida på Facebook som heter "Svenska matbloggare" som är tänkt att fungera som en samlingsplats för matbloggare där man kan utbyta idéer, tips och tankar med varandra men även en plats där man kan synas och diskutera mat med andra matbloggare (*Facebook: Svenska matbloggare*). Slutligen så delas det varje år ut ett "Matbloggspris" Matbloggspriset™ – Sveriges äldsta bloggpris, där grundarna själva skriver att "Tanken bakom priset var att uppmärksamma matbloggande som fenomen". När priset delades ut första gången år 2005 fanns det bara runt 20-30 matbloggar och idag är priset indelat i sex olika kategorier och har en jury bestående av minst 10 personer som jobbar i 5 månader för att kora vinnare (*Matbloggspriset 2011: Om priset*). Ser man till detta, så kan man verkligen förstå vilken explosionsartad utveckling den svenska matbloggsscenen genomgått.

Som sagt så är bloggofären fortfarande ett relativt ungt fenomen men trots detta finns det redan nu mängder av intressant och relevant litteratur och artiklar som har kommit att vara till stor hjälp och fungerat som inspiration under detta uppsatsskrivande. Gällande forskning kring bloggans subkategori matblogg finns det i nuläget i stort sett ingen forskning alls att tillgå, vilket gör att jag har närmat mig arbetet med denna uppsats med en skräckblandad förtjusning.

1.2 Syfte och vägledande frågor

Syftet med denna uppsats är att belysa ett tidtypiskt fenomen, nämligen matbloggar, och hur dessa kan skapa mening i vardagen för dem som bloggar. Vidare har jag även tittat på hur man väljer att framställa sig själv genom sin blogg och hur gränsdragningen ser ut mellan det privata och offentliga.

För att kunna besvara mitt syfte har jag tagit hjälp av ett antal vägledande frågor som ska hjälpa mig med detta:

- * Vilken drivkraft ligger bakom att kontinuerligt uppdatera sin blogg?
- * Hur skiljer man som individ på det offentliga och privata när man driver en blogg?
- * Vilken betydelse får estetiken i den visuella miljön som bloggen består av?
- * Hur kan man sig en identitet kring matbloggen?

1.3 Metod och material

Mitt empiriska material är till största delen kvalitativt i form av personliga djupintervjuer, autoetnografi samt etnografiskt fältarbete på Internet, så kallad nätetnografi. Sen har jag även tagit stöd i litteratur rörande ämnet, vilket har varit till stor hjälp under hela min arbetsprocess.

Om vi då börjar med ett för mig väldigt annorlunda men lärorik sätt att skapa material på, så är det så kallad autoetnografi. Autoetnografi handlar i stora drag om att jag som forskare placerar mig i det kulturella och sociala sammanhanget som i detta fall matbloggar är och kan på så vis studera och använda mina egna erfarenheter på ett reflexivt vis (Reed-Danahay 1997 och Muncey 2010). Rent konkret har detta inneburit att jag parallellt med insamlandet av mitt andra material, jobbat med att starta upp en egen matblogg¹ vilket har gett mig ett helt nytt

---

¹ Jag har skapat två stycken matbloggar, den första gick ej att ta i bruk på grund av tekniska problem, vilket kommer att tydliggöras i mitt huvudkapitel.

perspektiv på en arena som jag trodde att jag kände väl (*Duggla : Herr och fru Duggla presenterar och Vegankatt : Kardemumma*).

Vidare så består mitt material av fyra stycken matbloggar, mina informanternas bloggar. För att samla in material på internet använder man sig av nätetnografi vilket till mångt om mycket påminner om vanligt traditionellt etnologiskt fältarbete där man befinner sig i samma miljö som sina informanter och observationerna man genomför sker på offentlig plats. Den stora skillnaden är att arbetet utförs ”online” via Internet. Dock så finns det en hel del man måste tänka på när man ska samla in material via nätet. Bland annat är frågan hur man går tillväga för att hitta lämpliga personer som kan tänka sig ställa upp som informanter bland ett väldigt stort antal matbloggare i Sverige väldigt komplex. Hur skapar man ett empiriskt material bland enorma mängder text som bara ökar för var dag? Kan man lite på sökmotorer som till exempel Google, hur vet man hur den rankar sina sökresultat (Jansson 2010)?

När jag började söka efter informanter på nätet var min tanke att hitta bloggar som uppdaterades regelbundet och som huvudsakligen handlade om matlagning och råvaror, samt att de som bloggade inte skulle vara bosatta allt för långt ifrån Malmötrakten. Efter många timmars systematiskt sökande på sajter där matbloggar var samlade, vidare klickande på länkar från matlogg till matlogg, fann jag slutligen fyra stycken personer som alla kontinuerligt uppdaterar sina bloggar, var bosatta i södra Skåne och som gärna ställde upp som informanter. Då alla varit aktiva bloggare under en lång tid fanns det mycket material att jobba med, men jag valde att avgränsa mig till att enbart observera och analysera de två senaste månadernas texter och fotografier på respektive blogg, för att hinna gå igenom alla inlägg grundligt. Att arbeta med bloggarna gav mig en förståelse och bra bakgrundsmaterial inför intervjutillfället. Dock kommer min fokus främst att ligga på de personliga berättelserna om matloggarna, snarare än på matloggarna i sig. Bloggarna har framförallt fungerat som ett stöd under hela arbetets gång, ett verktyg för att skapa en helhetsbild av de individer jag skildrar samt att se till det kulturella sammanhang de ingår i.

Mina informanter består som sagt av fyra stycken matbloggare från Malmötrakten, två stycken tjejer och två stycken killar och alla i åldersspannet 20 och 30 år. Jag hade först en tanke om att genomföra fem stycken djupintervjuer och hade kontaktat en femte person. Dock

kände jag efter den fjärde intervjun att tillsammans med min autoetnografi och mina informanternas bloggar hade jag ett tillräckligt starkt material, men som fortfarande var greppbart. Sen kan man självklart fundera på om mitt insamlade material hade sett annorlunda ut om jag hade haft en större bredd på intervjupersoner beträffande ålder och bostadsort.

Att använda djupintervjuer var ett självklart val för mig då det har gett mig ett individperspektiv på ämnet. Genom att ställa upp en strukturerad intervjuguide och hela tiden vara beredd på att vara flexibel i samtalen, så fick jag en möjlighet att nå mina informanternas personliga åsikter, tankar, kunskaper och upplevelser (Widerberg 2002). Precis som Fägerborg (1999:63-64) skriver, är det viktigare att vara deltagande i samtalet än att följa intervjumallen slaviskt samt att lyssna på informanten och formulera/omformulera följdfrågor efterhand för att få så bra flyt i samtalet som möjligt. Jag måste erkänna att det inte alla gånger var så lätt, jag kom på mig själv flera gånger med att vara väldigt inriktad på att få med alla frågorna i min mall, vilket resulterar i att jag styrde samtalen en aning för mycket ibland. Med facit i hand tycker jag ändå att mina intervjuer överlag flöt på bra. Jag har även strävat efter att hela tiden vara medveten om hur min närvaro under samtalen med informanterna kunde komma att påverka intervjutillfället, vilket blev påtagligt under en intervju när informanten frågade om han svarat ”rätt” på frågan jag ställde. Självklart fanns det inget rätt eller fel svar, men i början av intervjun märkte man att han gärna ville göra mig ”till lags”. Något som släppte ganska snart när intervjun började flyta på bättre. Vidare är min närvaro något som jag tänkt på även när jag analyserade mitt material (Pripp 1999).

Varje intervju spelades in i kombination med att jag även hade penna och papper till hands så jag kunde anteckna sådant som annars lätt går förlorat, exempelvis detaljer som kunde vara relevanta under samtalen. Efter varje intervju transkriberade jag ljudfilerna och skrev en fältrapport rörande intervjutillfället, allt för att kunna minnas och återge en så sann och trovärdig bild av situationen som möjligt.

Under hela arbetsprocessen med att samla in material och läsa igenom stora mängder av litteratur har jag fört en fältdagbok där jag har dokumenterat bland annat mina reflektioner kring hur jag tyckt att arbetet har fortskridit, funderingar, tankar och idéer samt tidpunkter och platser för mitt insamlade material. Även med- och motgångar är något som jag antecknat, vilket har bestått av allt från problem att hitta bra litteratur och teorier till hur jag skulle avgränsa mitt material och hur min analysdel skulle läggas upp. Man kan säga att min

fältdagbok har kommit att bli som en dokumentation av själva materialinsamlandet och en bra möjlighet för mig under skrivandets gång att gå tillbaka och tydligare minnas små detaljer som annars lätt försvinner i mängden.

1.4 Etiska överväganden

När man genomför ett fältarbete är det etiska ansvaret viktigt. Redan vid första kontakten med mina blivande informanter var jag tydlig och skrev var jag kom ifrån, varför jag valt att intervjua just dem, hur den information jag samlat in skulle komma att hanteras. Jag berättade även för mina informanter att de självklart hade rätt att vara anonyma samt att deras deltagande var frivilligt och att de hade rätt att avbryta när som helst under arbetes gång (Pripp 1999). För att bibehålla mina informanternas anonymitet använder jag fingerade namn och heller inga citat från mina informanternas bloggar. Detta gör jag för att man inte ska kunna urskilja vem som säger vad eller vem som driver vilken blogg och i slutändan för att anonymisera mina informanter i största möjliga mån (Ingebjørg Fjell, 2005). Efter övervägande har jag valt att inte ha med de fyra bloggarna i referenslistan, trots att de är en del av mitt empiriska material. Detta med hänsyn till mina informanter. Dock var jag inte säker på hur jag skulle göra i början, då personerna jag intervjuat driver varsin offentlig matblogg. Till slut kom jag fram till att det finns en risk att man med hjälp av bloggadresserna skulle kunna identifiera informanterna, därför tog jag bort referenserna. Här kan man se till individskyddskravet där en av delarna är ett konfidentialitetskrav vilket innebär att ”personer skall ges största möjliga konfidentialitet och personuppgifter skall förvaras på ett sådant sätt att obehöriga ej kan ta del av dem” (Pripp 1999:51). Då man enligt fotografi och -upphovsrätten inte får lov att kopiera och publicera fotografier från Internet utan upphovsmannen/kvinnans tillstånd (Bildkonst upphovsrätt i Sverige & Nationalencyklopedin: *fotografirätt*), har jag valt att enbart använda mig av privata bilder i denna uppsats.

1.5 Teoretiska perspektiv

Jag kommer i min uppsats främst att analysera mitt empiriska material utifrån två teoretiska perspektiv som jag nedan ska presentera lite kort.

Till att börja med har jag valt att använda mig av Erving Goffmans dramaturgiska perspektiv om interaktioner för att analysera mitt material (Goffman 2009). Det dramaturgiska perspektivet handlar bland annat om den främre och den bakre regionen, där region kan ses

som en avgränsad plats. De två olika regionerna är något som man tydligt kan urskilja överallt i vårt samhälle, i hemmet, trädgården, affären, kyrkan, arbetsplatsen och så vidare. Goffman menar att vi alla spelar teater och att vi själva väljer vilket intryck vi vill göra på vår publik. När man befinner sig i den främre regionen, på scen, så skapar man den bild av sig själv som man vill förmedla till andra. Om den främre regionen är den plats där man är offentlig, så är den bakre regionen en privat plats där man kan drar sig tillbaka bakom kulisserna. Det blir en plats för återhämtning dit publiken inte har fri passage och där man har en möjlighet att kliva ur sin rollgestalt och vara sitt autentiska jag, samtidigt som man har en möjlighet att utforma det som i nästa steg ska ske ”framför kulissen” (Goffman 2009). I den bakre regionen har man även ett mer informellt beteendespråk där till exempel slang, opassande ord, svordomar och tuggummituggande är företeelser som många gånger stannar just där. Dock är det inte så att vi alltid är medvetna om vår roll. Goffman menar att det finns ett spann mellan det att individen faktiskt är helt övertygad om att bilden som hon eller han skapar är äkta och att den roll som denna spelar upp är den sanna, till det att man faktiskt inte alls tror på sin egen roll. Dessa två roller är dock ytterligheter och det vanliga är att vi pendlar på en skala mellan dessa när vi befinner oss i den främre regionen (Goffman 2009). I denna uppsats består gränsdragningen mellan den främre och bakre regionen av en dator, där man framför kulissen befinner sig i en digital värld medan man bakom kulisserna befinner sig i den fysiska världen. Hur ser identitetsskapandet ut, är det någon skillnad mellan den virtuella och analoga verkligheten?

Vidare kommer jag att ta hjälp av Burstedts (2006) diskussioner kring sinnena och deras betydelse. Mat och matlagning handlar, som dem flesta är bekanta med, till stor del om just sinnliga intryck. Ta en tomat till exempel, redan när man plockar den från busken eller tar den från butikshyllan börjar man med att känna, titta och lukta på den för att skapa en bild av kvalitet och smak. Vidare kommer man hem och aktiverar hörseln när man skär genom dess tunna skal för att slutligen smaka på den förhoppningsvis söta och solmogna tomaten. Här kan man se tydligt hur alla sinnen samarbetar för att skapa ett helhetsintryck av hur just en tomat ska vara. När man då överför matlagning från att vara analogt till att bli digitalt så skalar man av möjligheten att använda en stor del av våra sinnen och kvar blir framförallt synintrycket. Trots att synen är det dominerande sinnet i den digitala världen är övriga sinnen ständigt närvarande genom att synintrycket associerar till våra tidigare minnen kring exempelvis ett recept eller en speciell ingrediens, något som Burstedt (2006:159) kallar för matminne. Matminnet innebär att när man till exempel känner en viss lukt, smak eller ser en matbild i en

tidning eller på en matblogg så fungerar hjärnan som en form av katalysator för minnet och vi kan återuppleva platser och komma ihåg matupplevelser genom detta.

Just synen är det sinne som är det dominerande i dagens samhälle. Varför det har kommit att bli så, beror till stor del på tryckkonsten och alfabetet som har gjort att samhället till stor del präglas av bildliga och läsbara intryck. Till följd av detta har de andra sinnen kommit att bli underordnade och vi har således mycket svårare att beskriva smak, hörsel, lukt och känsel än vad vi har att beskriva synintryck (Burstedt 2006). Detta är dock inget nytt fenomen, går vi tillbaka till den klassiska estetiska vetenskapen som utvecklades på 1700-talet så menade man redan då att det fanns en tydlig hierarki av sinnen där just synen var det som låg i toppen följt utav hörseln. Detta berodde på att dessa två sinnen inspirerade människan till skillnad från smak, känsel och lukt som var något intim och påträngande som man inte gärna delade med sig av och kom således att utgöra de ”lägst stående” sinnen (Londos 1996:55).

Så utifrån synen som det dominerande sinnet, ska jag närma mig mina informanternas berättelser kring estetik där fokus ligger på det visuella. När man talar om vardagslivets estetik menar man främst hur individen upplever och tolkar sin omgivning. En omgivning som vi alla uppfattar och uttrycker olika. Dagligen gör vi val och bortval till följd av våra estetiska ramverk vilket har blivit tydligt i mitt material där man just ser hur olika vi tycker och tänker kring just detta (Stattin 1996).

1.6 Disposition

Här nedan följer fem kapitel, där jag kommer att lyfta fram och diskutera mitt empiriska material. Slutligen kommer mitt resonemang knyts samman via en slutdiskussion.

Under rubriken *Matlagning – en analog företeelse i digital förpackning*, kommer jag att närma mig mina informanternas berättelser kring varför man började blogga och vad som får de att fortsätta år efter år. Därefter kommer avsnittet *Tekniska kunskaper. Någon?* Här kommer jag att med utgångspunkt i mitt material belysa vilka tekniska problem som kan uppstå när man driver en blogg. I nästa kapitel *Matbloggen, en smaksak i dubbel bemärkelse* lyfter jag fram mina informanternas berättelser kring estetik och layout. I efterkommande kapitel *På bloggen kan man vara vem man vill?* diskuterar jag hur man väljer att framställa sig själv genom sin blogg. Slutligen kommer jag in på *Privat kontra offentligt*, där personliga berättelser kring var man drar gränser för det privata kommer att belysas.

2. Matlagning – en analog företeelse i digital förpackning

Vad var det som fick mina informanter att börja blogga? Och vad får dem att fortsätta driva bloggen år efter år? Själv startade jag som sagt en matblogg för att få ett nytt perspektiv och nya kunskaper kring ett fält jag tidigare bara varit åskådare, samt för att mat och matlagning faktiskt är ett av mina största intressen. Något som blev väldigt uppenbart för mig personligen var att när jag väl hade kommit över alla tekniska hindren, vilket jag kommer gå in på mer i nästa kapitel, och när layouten slutligen kändes tillfredställande så dök den största utmaningen av dem alla upp - nämligen att faktisk ta sig tid att blogga.

När man matbloggar, så börjar det redan i köket med att måste skriva ner recepten under tiden man lagar maten för att inte glömma bort hur man faktisk gjorde. Man måste ta kort på maten för det kommande blogginlägget trots att man helst av allt bara vill äta för man är så hungrig. Vidare ska man sätta sig ner och redigera matbilderna för att slutligen skapa ett inlägg på bloggen. Detta inlägg ska helst vara intressant och fånga läsarens intresse så att de gång på gång återvänder tillbaka. Jag måste erkänna att jag än så länge har fallit på en eller flera av dessa punkter varje gång jag tänkt uppdatera eller rättare sagt försökt komma igång med bloggen på riktigt.

Om man då ser till mina informanter så grundade sig även deras bloggstart framförallt i en förkärlek till mat. Att driva en matblogg, var ett praktiskt sätt att förvara sina recept på, samtidigt som man på ett enkelt vis kunde dela med sig av dem till andra istället för att skriva ner eller maila över dem. Flera har beskrivit det som att man startade en ”matdagbok” på nätet men efterhand som man fick fler läsare övergick den till att bli mer offentlig eller som Emma uttryckte det ”Först var den helt privat, men sen så blev det ju roligare och roligare och då bara fortsatte det och nu vill jag att alla ska läsa den (skratt).” Den enda som faktiskt inte startade en renodlad matblogg direkt var Fredrik. Hans blogg började som en mer personlig blogg där han främst bloggade om saker som intresserade honom. Dock kom den att övergå till att allt mer handla om mat för att slutligen bli en helt utpräglad matblogg.

Egentligen var det inte en matblogg från början, utan den blev det för att jag la upp mest matbilder och recept. I början var det mer en personlig blogg där jag skulle blogga om lite musik och lite mat och sådär, men sen tröttnade jag på att skriva om musik och mat har jag alltid gillat så det blev tillslut en matblogg! Så nu är det egentligen bara mat i den (Fredrik 2011:1).

Men som sagt, vad är det då som driver mina informanter att lägga ner tid och energi på sin blogg vecka efter vecka, år efter år? För det tar tid tar att hålla en blogg levande. Nedan berättar Emma hur mycket tid hon lägger ner på sin blogg varje vecka.

Det kan ta mellan en halvtimme och fyrtiofem minuter per inlägg och då är det inte på att laga maten, det en helt annan... Det tar sin egna tid. Bara vid datorn och redigera, det kan ta en halvtimme fyrtiofem minuter per inlägg, och så är det kanske tre inlägg per vecka. Förhoppningsvis är det tre inlägg per vecka (Emma 2011:10)!

Som man kan se, så har hon inte inkluderat den tid hon faktisk lägger ner på att leta upp recept, laga maten eller på att fotografera. Vidare berättar hon att det inte slutar där, utan att bloggen finns med i hennes tankar i stort sett hela tiden. Hon letar inspiration till bloggen överallt och det händer ofta att hon måste avbryta folk i deras middagar för att ta ett kort eller stanna upp för att skriva ner detaljer som sedan ska publiceras på bloggen.

Om man utgår från Goffman (2009) så kan man se att den tid Emma befinner sig framför kulisserna är förhållandevis liten jämfört med den tid hon tillbringar bakom scenen för att förbereda sitt framträdande. Detta är inte så konstigt då det krävs att man har ett mycket genomarbetat manus innan man lyfter fram det i den främre regionen. Något som kan liknas vid toppen av ett isberg och som inte är unikt enbart för bloggare. Tittar vi på en fotbollsspelare så kan man se samma mönster, otroligt många timmars träning inför en ynka match eller musikern som har spenderat åtskilliga veckor i replokalen för ett specifikt framträdande på scen.

I *Smak, sju etnologer om estetik*, så skriver Stattin (1996) om hobby och vilken betydelse den har för individen. Jag kan tycka att just begreppet hobby är något som passar bra in när man pratar om bloggar, då en hobby dels kan ses som en "fritidssysselsättning, specialintresse, vanligen med inslag av samlande eller skapande" (Nationalencyklopedin: *hobby*), men också som ett sätt för individen att "skapa en tillvaro på sina egna villkor" (Stattin 1996:97). Att just skapa sig en tillvaro på sina egna villkor, är något som mina informanter genom sina berättelser ständigt återkommer till. Att man genom sin blogg har en möjlighet att få utlopp för sina tankar och sin kreativitet. De regler som finns på bloggen har man till största delen själv satt upp, vilka bilder man vill publicera, hur texten ska vara utformad och vilka recept man vill ska bli offentliga eller inte. Det blir helt enkelt en plats där man själv får bestämma vad som är okej eller inte.

Just det kreativa momentet är något som Emma kom in på under vår intervju. Nedan berättar hon om hur hon får utlopp för sin kreativitet genom matlagningen och vidare ut på bloggen.

Jag tycker det är ett sätt för mig att uttrycka mig kreativt, för jag är inte så kreativ annars utan det är bara mat. Och om man då bara lagar mat till sig själv och sin sambo så då är det inte så många som får ta del av den kreativiteten, och då är kanske det här ett sätt att få uttryck av det här också (Emma 2011:10).

Om hobbyister skriver Stattin (1996:89) att ”de gör helt enkelt något som de tycker är tilltalande och samtidigt försöker de uttrycka sig själva och bli sedda av andra genom sina sysslor.” Detta tycker jag är ett talande citat som alla mina informanter har kommit in på under intervjuernas gång. Alla har ett otroligt stort matintresse och brinner för det de sysslar med. Oavsett om det handlar om att dela med sig av sina recept, testa nya produkter eller recensera restauranger så hör man i deras berättelser och kan utläsa på deras bloggar entusiasmen som ligger bakom. Detta till trots, så handlar en stor del om att faktiskt bli sedd genom sin blogg. Nedan kan vi se Emma och Fredrik berätta om just detta.

Eftersom det känns som jag lägger ut en liten bit, okej en lite modifierad sanning av mig själv, men det ändå en liten bit av mig som jag lägger upp. Det tar upp mycket tid och det är mycket ansträngning, hade jag inte fått några kommentarer och hade jag inte haft några besökare då hade jag inte fortsatt, det tror jag inte. Okej att det är för min egen skull men hade man inte känt den där bekräftelsen, så tror jag inte jag hade fortsatt. Det tror jag inte (Emma 2011:10)

...och sen så klart är det alltid kul att få feedback på nått sätt. Så det är väl lite sådär ytligt ”hej titta på mig, titta vad jag kan!”, men så är det väl alltid om man lägger upp något på Internet, man gör ju det inte *enbart* för sig själv, då hade jag lika gärna kunnat skriva i ett word-dokument på datorn (Fredrik 2011:9)

Även Gustav kommer in på detta under vår intervju och poängterar att ”om jag lägger ner två timmar på att göra en maträtt och foto, och en halvtimme en timme på att skriva om det, lägga upp den och sprida den. Om man inte får en enda kommentar, då blir man... det är skittråkigt.” Han fortsätter vidare med att folk faktiskt inte kommenterar lika mycket längre på hans blogg, men att det inte beror på att de inte gillar det han gör. Det handlar snarare om att den digitala världen förändras hela tiden och att man istället visar vad man gillar genom de sociala medierna.

Mest för att jag tror att, och hoppas att det har mycket att göra med att folk inte kommenterar lika mycket på bloggar för man kommenterar på Facebook och

Twitter², i såna forum istället. Att man trycker "like" eller att man liksom länkar vidare någons blogginlägg på Twitter. Det är samma sak som att folk kommenterar och säger åh vilket bra recept eller åh vilken fin bild (Gustav 2011:8)

Det man kan se i mitt material är att själva skapandeprocessen med att laga maten, skriva inläggen, redigera korten är en viktig del, men att det som håller motivationen och lusten uppe att fortsätta, är till stor del beroende av den feedback man får tillbaka. Det som från början var en privat sida där man samlade sina recept har kommit att bli en sida där man genom maten även delar med sig av en liten bit av sig själv.

Bloggen blir ett forum där den enskilde individen kan ge utlopp för sin kreativitet så långt som ens tekniska kunskaper sträcker sig. Just den tekniska kunskapen är något som jag har stött på som ett stort hinder hos alla mina informanter inklusive mig själv vilket jag i nästa kapitel kommer att titta närmare på.

---

2 Facebook och Twitter är sociala webbplatser för nätbaserad gemenskap.

3. Tekniska kunskaper, någon?

När jag väl hade bestämt mig för att starta en egen matblogg var jag väldigt ivrig med att komma igång. Men hur gick man tillväga? Vilket bloggverktyg skulle man ta hjälp av? Var man tvungen att vara tekniskt kunnig? Då jag personligen aldrig varit speciellt intresserad av teknik var det en stor fördel om den blogg jag skulle skapa var enkel att förstå sig på och lätt att använda. Till slut bestämde jag mig för att skapa en blogg via Blogger.com³, då jag sett att många andra matbloggare som jag uppskattar använder just detta verktyg.

Sagt och gjort så skapade jag mig en användare på Blogger.com och sen var det bara att sätta igång. Dock tog det inte lång tid innan jag hade kört fast totalt. På något vis hade jag lyckats välja en bakgrund, som i och för sig var väldigt fin, men som inte alls fungerade på en blogg. Den var mörk och mönstrad samt att jag hade valt ett typsnitt som inte var läsbart överhuvudtaget. Det hela resulterade i ett virrvarr av mönster och snirklig text och var man inte trött i huvudet sen innan så blev man det efter att ha tittat några minuter på min sida (*Vegankatt: Kardemumma*). Men skam den som ger sig, det var bara att ta nya tag och ändra layouten tills man är nöjd. Detta var vad jag trodde och det var då det skulle visa sig hur oteknisk jag är. Jag lyckades helt enkelt inte hitta var man ändrade bloggens utseende igen. Det hela slutade med att jag gav upp efter några timmar och övergav sidan för gott. När min sambo kom hem på kvällen och såg hur uppgiven jag var lovade han att vi tillsammans skulle skapa en blogg där han tog hand om det tekniska och jag om innehållet på sidan. Nu när min nya blogg rent tekniskt sett i stort sett är klar börjar jag känna att denna gång ska det nog lyckas. Men mer om det lite senare.

Bilden gestaltar de tekniska problem med layouten på den blogg jag försökte skapa, från eget arkiv. (Vegankatt :

---

3 Googles egna version av bloggverktyg.

Kardemumma)

Mitt fatala misslyckande med att försöka starta en blogg resulterade i insikter som jag nu i efterhand är väldigt tacksam över (Ehn & Löfgren 2001:131). Jag har kommit att förstå vilket jobb som ligger bakom att starta upp en blogg, hur det krävs att man sätter sig in i den digitala miljön för att lyckas och hur pass viktigt layouten är för att nå ut med det budskap man vill förmedla. Precis som Gunnarsson Payne (2010:49) konstaterar, så krävs det en hel del teknisk kompetens för att starta upp och underhålla en blogg. Vill man sedan att den även ska vara estetisk tilltalande så krävs det ännu mer av användaren.

Under min intervju med Anna, så var just den tekniska biten något vi kom in på. När jag frågade henne om hon kom ihåg ifall hon hade några tankar och funderingar innan hon började blogga, så menade hon att hennes tankar framförallt kretsade runt det tekniska, hur man skulle gå tillväga för att skapa en blogg och hur sidan skulle se ut. Trots fokus på tekniken i början kan Anna i efterhand konstatera att sidan inte blev som hon hade tänkt sig, om hon hade behärskat tekniken hade hennes sida troligen sett annorlunda ut i dag.

Jag är inte riktigt hemma i det där med hur man fixar rent tekniska grejer. Man skulle säkert kunna göra mycket saker bättre, som jag vill ha det, men jag klarar bara av dom här förinställda modellerna och där kan man ju ändra lite, men inte så jättemycket (Anna 2011:2).

Här kan man se att Anna egentligen skulle vilja ha större kunskap kring hur man utvecklar sin blogg, har man inte den tekniska kompetens som krävs så är det svårt att ändra sin blogg och få den dit man vill. Även Gustav har problem med det tekniska då han håller på att göra om layouten på sin sida: ”Jag håller på att göra om men jag klarar inte av det själv, jag är liksom beroende av att andra människor kan hjälpa mig på vissa tider.” I Gustavs fall handlar det om det har gått för lång tid sedan han ändrade layouten senast och nu måste man backa upp hela bloggen för att kunna göra ändringar på sidan vilket han inte bemästrar själv.

Det är inte bara Anna och Gustav som har stött på problem när det kommer till den tekniska biten, utan även Fredrik och Emma har som synes nedan haft samma bekymmer.

Jag är inte helt tillfreds med utseendet ännu men det är mest för att jag inte kan såna där internetinställningar och wordpresgrejer. Det är en kompis som hjälper mig att styra upp allt det tekniska. Det finns lite kvar att göra, den är okej men den kan bli mycket bättre tror jag (Fredrik 2011:5)

Jag är jättedålig på det här med att designa den och det finns mycket... ofta när jag är inne på bloggar så tänker jag att *det är snyggt*, men eftersom jag inte kan någonting med design så har jag fått ta en färdig bakgrundsmall som finns och försökt göra den till min egen... hade jag haft pengar och tid så hade jag skaffat hjälp för det. Men det känns som det är för lite besökare för att orka fixa med det, men det skulle jag vilja förändra (Emma 2011:6)

Här kan man se vilken fördel det är, att ha en vän eller sambo i sin närhet som kan hjälpa en med just den tekniska biten av att driva en blogg. Det är främst när man börjar designa bloggen som man riskerar att köra fast ordentlig, vilket man kan se ovan att så var fallet för både Emma och Fredrik. Emma sträcker sig så långt att om hon hade haft pengar hade hon kunnat tänka sig att betala för att få hjälpa med layouten på sin sida, medan Fredrik har turen som har en vän som kan hjälpa honom.

Just vikten att besitta rätt tekniska kunskaper för att kunna driva en blogg blir påtagligt i mitt material. I mina informanters berättelser så uppstod de tekniska problemen främst då man försöker röra sig förbi de redan färdiga mallarna som finns att tillgå på bloggarna. I Kulturanalyser, diskuterar Ehn och Löfgren (2001:131) just detta, hur tingen ställer krav på individen och hur vi lär oss att förvärva denna kunskap. Det man kan se, är att bloggen på kort tid har gått från att vara icke existerande till att vara en integrerad del i många människors vardag och detsamma gäller för hur man hanterar bloggen. Den tekniska utvecklingen är under ständig rörelse och då bloggen är ett relativt ungt fenomen kan det tänkas att de problem som upplevs idag, inte kommer att ses som ett hinder om några år då man kanske hunnit införskaffa sig den kompetens som bloggen faktiskt ställer på oss (Ehn & Löfgren 2001).

Som synes i detta avsnitt så grundar sig en stor del av den tekniska frustrationen i att man inte kan skapa den blogg man vill rent layoutmässigt. I nästa kapitel kommer att se vilken betydelse det estetiska och visuella har i matbloggsfären.

4. Matbloggen – en smaksak i dubbel bemärkelse

Mitt första försök att skapa en blogg var som synes inte så lyckat. Jag föll pladask när det kom till att designa en sida som var läsbar och där bakgrunden inte tog all fokus i bilden. Något som då slog mig, är hur estetik har kommit att bli en väldigt viktig del i bloggskapandet. Hur skapar jag en sida som tilltalar läsaren men som samtidigt är personlig och speglar mig? Hur kan jag med hjälp av mina matfotografier skapa en lust hos publiken att laga den mat jag skriver om?

Att ta hjälp av färg, form, bilder och text när man skapar en visuell identitet är oerhört viktigt (Hyltén-Cavallius 2010:53). När det sen kommer till att förmedla mat och matlagning digitalt, så blir det estetiska extra betydelsefullt då synintrycket blir det primära sinnet som ska tillgodogöra sig den visuella bild man skapar. Annars är som sagt just mat och matlagning till stor del sammanläkande med alla våra sinnen (Burstedt 2006) .

När man, som mina informanter, driver en matblogg så faller det ganska naturligt att man även besöker andra matbloggar för att hitta inspiration till sin egen eller bara för att man gillar att följa personen bakom bloggen. Här blev det väldigt tydligt i mitt material att man har väldigt olika preferensramar när det kommer till estetik och layout. Nedan berättar Gustav om när han kom in på en blogg som inte föll honom i smaken.

Jag var inne på nån blogg av någon kille som var med i det här Sveriges bästa kock. Där hade han svart och mörkrött som bakgrund och sen så var det även en bild i bakgrunden. Jag tyckte att det förstörde jättemycket, för det blir jobbigt att titta på och matbilderna blir... Det blir inte snyggt. Det ser inte aptitligt ut och man vill inte läsa den heller för det var jobbigt (Gustav 2011:3).

Även Fredrik menar att det första han tittar på när han kommer in på en sida är just utseendet, ser den bra ut är chansen större att han faktiskt börjar läsa den, än om layouten inte faller honom i smaken. Vidare fortsätter han att berätta hur viktigt det är att den är välskriven och kommer slutligen fram till att ”....det är 50/50 utseendet och innehållet tror jag.” Anna menar även hon att det visuella är oerhört viktigt för om hon ska följa en blogg eller ej.

Det ska vara en skön känsla att titta på en blogg, att man inte bara behöver läsa receptet utan att man också kan kolla på bilderna. Det är så jag ofta läser andras bloggar, jag bara kollar på hur det ser ut rent visuellt (Anna 2011:2)

Hur tänker då mina informanter kring sin egen layout? Är det något som de har reflekterat över? Under min intervju med Gustav så kommer det fram att han har väldigt starka åsikter om andra bloggare utseende, men att han själv har blivit lite hemmablind. Det var först när en vän till honom kom fram och sa att ”du den där layouten du har på din sida borde du göra någonting åt” som han insåg att hans egen blogg kanske behövde en liten ansiktslyftning. Här kan man tänka att det har hänt mycket med grafiken under de senaste sex åren och därför reagerar man som utomstående på att just hans layout inte riktigt hängt med i den digitala utvecklingen.

Under mitt samtal med Fredrik, så jämför han sin blogg med sin lägenhet och menar att han som person är väldigt ordningsam och har ett stilrent hem, vilket han vill återspegla på sin blogg. ”Jag gillar ju att hålla det så där rent och snyggt. Sen är det så klart relativt, men jag tänker mycket på designen att det ska se bra ut med bilder och bakgrund och färger och allting så...” Även Emma har funderat på layouten på sin sida och med hjälp av andra matbloggar så vet hon hur hon vill att den inte ska se ut.

Jag tänker att dom bloggarna som jag kommer in på och tycker är tråkiga, inget av det ska finnas med på min blogg. Det är mycket *vitt* och visst att det är bilder, men det är *tråkiga* bilder och det är liksom ingen humor, ingen glimt i ögat utan väldigt stelt. Så det jag vill med min layout är att det ska var mycket, hyfsat mycket färg, att det ska hända mycket och bilderna ska vara mer talande än bara en bild på mat... den känns lite mer levande än många andra matbloggar som bara är vita (Emma 2011:3).

Dock är det inget ovanligt att man som Emma ovan har åsikter kring andras smakomdömen utan det är något som sker inom alla estetiska genrer i samhället. Till exempel kan man se hur folk har åsikter kring hur andra inreder sina hem, vad man planterar i sin trädgård eller vilken typ av musik man lyssnar på. Oftast handlar detta om att man vill markera sin egen kulturella samhörighet och identitet samt att ta avstånd från andra gruppers värderingar och smak (Londos 1996).

Även Stattin (1996:94) diskuterar identitet utifrån hobbyn och menar att man i dagens samhälle gör medvetna val när det kommer till allt ifrån kläder, vilken bil man kör och vilken hobby man skaffar sig. Alla val säger något om dig som individ och vilken gemenskap du vill tillhöra. Genom matbloggen och den visuella bild man skapar utåt signalerar man vilken grupp tillhörighet man ingår i och hur man vill att andra ska uppfatta en. Hobbyn, i detta fall bloggen, blir en identitetsskapare där alla val som görs på vägen är viktiga och säger något om

en som person. Alsmark (1997:12) betonar just ”görandet” och menar att vi gör strategiska val i samspel med vår omgivning och att det är så vi skapar oss vår identitet.

Exempel på matfotografier, från eget arkiv.

Om man då återgår till Emma och Fredrik igen så kan man se att även när det gäller matbilder så skiljer sig deras preferensramar åt. Fredrik föredrar den ”rena och snygga tonen”, det vill säga ganska avskalat och stilrent, detta i kontrast mot Emma som vill att det händer något på bilden snarare än att det bara är en tallrik med mat rakt upp och ner. Däremot ser man tydligt en gemensam nämnare hos båda gällande vikten av bra tagna matbilder och de bägge anser att arbetet med bilderna hade underlättat om de varit duktigare fotografer.

Jag önskar att jag vore duktigare på att fotografera och att jag hade en bättre kamera. För jag tycker att mat ska *se bra ut* också, det ska inte se helt oaptitligt ut. Men visst det finns ju maträtter som aldrig ser snygga ut i och för sig. Kalops och kålpudding och sånt. Men jag vill ändå på något sätt försöka ta bra bilder av mat, så att det inte ser helt dassigt ut. Det har ju att göra med det visuella också, upplägget och hela utseendet. Att man följer den där rena och snygga tonen (Fredrik 2011:3).

Eftersom jag inte är någon duktig fotograf så tar jag rätt många bilder och sen sitter jag med dem i bildredigeraren på datorn och försöker få det snyggt. Och blir det inga snygga bilder så blir det inget blogginlägg. Så därför gäller det att ta sjukt många bilder, men jag försöker leka lite med vinklarna och försöker att inte få såna tråkiga *här är en tallrik med mat* bilder, utan få något spännande att hända i bilden. Men det är mycket klurigare än vad man trodde (Emma 2011:5)

Det man kan se här, är att båda är överens om att det är svårt att lyckas med att ta bra bilder. Blir inte bilderna bra, så är det inte heller säkert att det blir ett blogginlägg. I förlängningen så kan man se kameran som ett verktyg för hur väl man känner att man lyckats med sin blogg. Här handlar det dock inte bara om att vara en duktig fotograf, utan det krävs att man har rätt

utrusning vilket Fredrik poängterar. Då landar man istället i en kostnadsfråga då bra kameror oftast är ett dyrt kapitel och frågan är hur mycket pengar man är villig att lägga ner på ett verktyg till sin blogg? Oavsett om man väljer att investera i en bra kamera eller ej, så är just matbilderna något som alla mina informanter lägger ner väldigt mycket energi på och som Emma säger, så ”tror jag att matintresserade går in och tittar mycket på bilder och läser mindre, men inom andra genrer så kan man nog klara sig bra utan bilder.”

Exempel på matfotografier, från eget arkiv.

Precis som Burstedt (2006:161) skriver, så är det som sagt synen som är det dominerade sinnet i vårt samhälle. På bloggen försöker man förmedla den mat man lagat genom fotografier och via en text vill man visa hur man går tillväga för att laga den rätt som presenteras på bilden. Dock är avsaknaden på beskrivande ord något som är tydligt bland mina informanternas bloggar. Som sagt har jag valt att inte skriva deras bloggadresser då jag vill skydda mina informanternas integritet. Men de försök som finns för att få läsaren att ”känna” hur det smakar uttrycks med ord som ljuvligt, mustigt, smakrikt och underbart, vilket är ganska generella skildringar. Något som är desto mer talande är just bilderna på maten och trots avsaknaden av beskrivande ord så känner man ändå att de andra sinnen ofta är närvarande då fotografierna är väldigt talande. Man kan praktiskt taget lukta, känna och smaka på maten enbart genom bilderna, matminnet är påtagligt (Burstedt 2006). En bild på stuvade makaroner och köttbullar kan ta en tillbaka till köket hemma hos mormor och genom bilden kan man nästan känna hur det smakade när man väl fick hugga in. Likaväl kan en bild

på Pad Thai kasta dig tillbaka till Thailand och du kan nästintill känna hettan från chilin på tungan.

Det man kan utläsa från mitt insamlade material är hur stor betydelse estetik faktiskt har. Alla har tankar och åsikter kring sin egen och andras bloggar och dess visuella utformning. Det man kan se är att man, genom bloggen, till en viss del faktiskt skapar sig en identitet via färg, form och bilder då val man gör layoutmässigt visar vem man är och hur man vill bli uppfattad. I nästa kapitel kommer jag med hjälp av Goffman att gå in ännu mer på just identitetsskapande och hur detta kan komma till uttryck i mina informanternas berättelser.

5. På bloggen kan man vara vem man vill?

Vid mitt misslyckade försök att starta en blogg så var en kort presentation av sig själv bland det första man fick skriva in. Denna hamnade sedan på bloggens huvudsida och blev således något som varje ny besökare, om jag hade haft några besökare det vill säga, fick ta del av. När jag nu går tillbaka till denna sida två månader senare, finner jag det väldigt intressant att se med vilka ord jag målade upp mig själv.

Gillar: * Niklas * mat utan animalier * gå på små stigar i skogen * katter *
tulpaner * yoga * hästar * matlagning * Resa till kalla och varma platser * hoppa i
vattenpölar * sy * kitch * dansadansadansa * och en miljon saker till (minst)
(*Vegankatt: Kardemumma*)

Jag skulle inte vilja påstå att citatet ovan talar osanning, för visst gillar jag dessa saker. Dock kan jag ganska tydligt se nu i efterhand, att de orden som jag valt ut, är som jag vill att andra ska uppfatta mig utåt. Skrapar man lite på ytan så kan man till exempel se att min symaskin införskaffades för snart ett år sedan och den har mest stått och samlat damm sen dess. Visst gillar jag att sy, men frågan är om det ger en riktigt sann bild av mig genom att skriva att man gillar det, då jag faktisk aldrig syr?

Nedan ska jag ta hjälp av Goffmans (2009) dramaturgiska perspektiv för att närma mig ett resonemang kring hur mina informanter väljer att framställa sig själva genom sina bloggar. Det är inte många andra platser i vårt samhälle där man har en möjlighet att välja vilken information man ska dela med sig av på samma sätt som man har på Internet. Detta är något som mina informanter också tagit fasta vid.

Det är lite fult egentligen men det som jag vill ge sken av på bloggen, det är ju en bild av mig som jag vill att andra ska se och sen så finns det ju en bild som jag inte vill att dom ska se. Som alla misslyckade grejer man har gjort, när man käkar falukorv och snabbmakaroner, det kan jag ju inte blogga om för det är ju inte det jag vill att läsarna ska se. Utan det som kommer upp på bloggen är ju sånt som jag vill att folk ska se på något sätt, så det finns ju en censur, helt klart (Emma 2011:5)!

Jag tror nog att jag drar på lite mer i bloggen, jag tror att dom flesta har ett alterego på Internet. Man är kanske lite mer extrem eller lite roligare på nått sätt, eller försöker vara än man är i verkligheten (Fredrik 2011:5)

Här visar både Emma och Fredrik hur de aktivt väljer att framställa sig i en viss dager på sin blogg, att man filar bort sina skavanker och istället lyfter fram sidor av sig själv som är

polerade, lite mer tillfixade. Enligt Goffman (2009) är båda två väl medvetna om sin roll och det är genom denna karaktär som deras bloggläsare känner dem. Man strävar efter att leva upp till en viss roll och via bloggen blir det en del av vår identitet, den som vi faktiskt skulle vilja vara.

Enligt Emma är som synes inte falukorv och snabbmakaroner något som platsar framför kulisserna utan blir förpassat till den bakre regionen tillsammans med mindre lyckade maträtter. Genom att datorn fungerar som en tydlig skiljeväg mellan det offentliga och det privata, finns det gott om tid att fila på sin roll bakom kulisserna. Den bakre regionen blir även en plats där det finns rum för misslyckade recept och snabbmat när orken tryter.

Vidare kan vi se att även Gustav är väl medveten om sin egen roll, hans tankar handlar om att skapa sig ett personligt varumärke genom sin blogg. Han är därför noggrann med att utåt sett verka så som han tror skapar ett intresse hos sina läsare.

Det är inte jag som kommit på det här men folk ser på bloggar på ett helt annat sätt, att man liksom bygger ett varumärke på nåt sätt genom sin blogg[...] Till exempel nu har jag planerat att ge ut en bok, då vill jag att folk ska... När dom ser mitt ansikte på en bild eller när dom ser min bloggs namn eller mitt namn, att dom då ska förknippa det med nånting. Det är väl lite så jag försöker bygga mitt varumärke genom att framställa mig själv i den dager som jag tycker är lämplig och som gör att folk blir intresserade av mig (Gustav 2011:3).

Dock berättar Gustav vidare i intervjun att han inte rädd för att dela med sig av sina dåliga sidor, så länge man laddar dem med lite humor och har glimten i ögat. Här kan man se hur han lyfter fram sidor hos sig själv till den främre regionen som oftast är förpassade till den bakre regionen.

Anna är som synes nedan också medveten om sin roll, men på ett annat sätt. Hon vet att man på sin blogg har en chans och möjlighet att framställa sig i ett visst ljus, men då familj och vänner är den närmaste publiken måste hon ha detta i åtanke när hon gör nya inlägg på bloggen. Här menar Goffman (2009) att vi i vanliga fall inte brukar släppa in vår publik bakom kulisserna men om detta händer, gäller det att ha kontroll på den främre regionen, det vill säga bloggen, för att framträdandet ska bli så tillförlitligt som möjligt. I Annas fall handlar det om att framför kulisserna presentera en så pass trovärdig bild av sig själv, så den går hem hos hela publiken.

Vissa grejer som man kan skriva eller beroende på hur man lägger fram det kan ju låta på ett annat sätt och jag vet inte riktigt, det känns inte riktigt bekvämt för en själv tror jag. Dels för att det är väldigt många som jag känner väldigt väl som läser och det skulle bli, alltså det skulle bli jättekonstigt (skratt) (Anna 2011:4).

Som vi har sett i detta kapitel så är alla mina informanter väl medvetna om vilka möjligheter man faktiskt har på Internet när det kommer till att styra sitt handlande för att skapa den roll man önskar. Eller som Ehn och Löfgren (2001:135) uttrycker det, ”ur ett kulturanalytiskt perspektiv blir det intressant att granska hur nya medier möjliggör andra sociala kontaktytor. I takt med att nätverk utvecklas kan man experimentera med iscensättningen av den egna sociala identiteten”.

När man sitter och klickar sig runt mellan olika bloggar, är det första intrycket mycket viktigt som vi såg i förra kapitlet. Genom att välja hur man vill framställa sig, väljer man på sätt och vis även vilken publik man vill ha. Här blir som sagt datorn den tydliga skiljelinjen mellan den främre och bakre regionen, det offentliga och det privata, det man väljer att publicera eller inte publicera. Just offentligt kontra det privata är något jag ska gå in på lite närmare i nästa stycke.

6. Privat kontra offentligt

När man startar en ny blogg kan man välja hur pass anonym man vill vara (McCullagh 2008). Huruvida namn, ålder och bostadsort ska finnas med på sidan är upp till var och en, likaså om man vill publicera bilder på sig själv och bekanta. Då jag som sagt inte kommit så långt med den senaste versionen av min matblogg har jag inte heller hunnit skriva något om mig själv men min tanke är att mat ska varvas med vardagliga ting och jag kommer således att dela med mig av privata händelser.

Ser man då till mina informanter, så bygger citat nedan på min fråga om hur anonym Anna väljer att vara på sin blogg och om hon skriver ut sitt riktiga namn eller inte. Det intressanta här är att flera av mina informanter från början hade en tanke om att vara helt anonyma när de startade sin blogg men att alla nu är offentliga med för- och efternamn, flertalet har även bilder på sig själva på sina bloggar.

Jag tror att jag tänkte att jag inte skulle göra det från början, men jag vet inte riktigt... jag tänker att det inte kan vara någon nackdel för mig vid eventuella jobsökande eller någonting annat. Så om man skulle söka på mitt namn så kommer det ju upp men jag tänker att det inte skulle kunna skada mig på något sätt och därför är jag inte anonym (Anna 2011:4).

Det man kan ser här, är att Anna har funderat över just detta med att vara anonym eller offentlig på sin blogg. Personligen tror jag att detta är en ganska vanlig tanke hos många unga då media ofta målar upp historier om människor som har fått sparken eller inte blivit anställda på grund av något som arbetsgivaren hittat på Internet och tyckt var olämpligt. Trots denna oro har Anna valt att publicera sitt namn och har även en liten bild på sig själv på första sidan av sin blogg. Ser man då till Goffman (2009), så kan man tänka sig att det som Anna väljer att presentera i den främre regionen, sin blogg, är de delar som hon vill att publiken ska ta del av. Samtidigt väljer hon kanske att undanhålla vissa delar som hon egentligen skulle vilja vore framför kulissen men som får stanna i den bakre regionen, den privata sfären, där man kan vara mer inofficiell utan att det skadar den bild man utåt sätt målat upp. Vidare kan man se att även Emma hade en tanke om att vara helt anonym när hon startade upp sin blogg.

När jag började blogga, var tanken att jag skulle vara helt anonym, men sen så kom jag på att det är ganska så svårt att nå ut med sin blogg till folk om man ska vara helt anonym. Och Facebook är ju super för att skaffa besökare, så jag gav upp det ganska så snabbt. Så nu står jag för att det är min blogg och så, men jag

har aldrig med bilder på mig själv. Och dom bilder som är med på andra personer, där är inte ansiktena med. Det känns schystare på nått sätt och sen för att man inte ska tappa matfokuset. Men det är ju min blogg och jag använder den på Facebook och på Twitter och så (Emma 2011:1).

Det vi kan se, är att Emma gärna vill sprida sin blogg vidare och då är sociala medier som Facebook och Twitter bra att använda sig av. Problemet är att det då är svårt att hålla sig privat, och därför fick Emma överge sin anonymitet för att nå ut med sin blogg till en större krets. Vidare i samtalet frågade jag henne varför hon har valt att inte ha med bilder på sig själv. Då fick jag svaret att hon var rädd för att fokusen skulle försvinna från maten och istället hamna på henne som privatperson, vilket i och för sig var trevligt, men inte det som var meningen med bloggen.

När jag pratade med Gustav om hans tankar kring att skilja på det offentliga och privata när man driver en blogg, så menade han på att han var väldigt noga med det de första åren, men att han nu är väldigt öppen med sitt privatliv. När jag frågade honom hur det kom sig, så sa han att han levde ett annat liv för sex år sen och hade då ett annat behov att vara hemlig. Men att han nu håller på att ge ut en bok och vill då att folk kring honom ska känna igen hans ansikte och förknippa honom med hans blogg. Han berättade vidare var gränsen går för vad man delar med sig av på sin blogg.

Jag har inte några problem att dela med mig av vissa saker, såklart att man i en matblogg inte delar med sig av sjukdomar, men oväsentliga familjeangelägenheter kan jag absolut dela med mig av. Jag har egentligen ingen gräns sådär, förutom vid det uppenbara. Det lät kanske flummigt, men jag tror du fattar vad jag menar att väldigt privata saker delar man inte med sig av (Gustav 2011:3).

Här kan man tydligt se hur Gustav har flyttat ut privat information till den främre regionen, bloggen, som tidigare var förpassat till den bakre regionen. Det som förr var privat har nu offentliggjorts till följd av ändrad livsstil och en vilja att visa en annan del av sig själv än tidigare.

Det man har kunnat utskilja i mitt empiriska material är att alla har sin egen gräns för vad som är privat eller inte. Dock är denna gränsdragning inte statisk, utan den flyttas och omstruktureras hela tiden. Det som man för några år sedan tänkte skulle vara privat kanske man nu vill att alla ska se. Samtidigt så kan det tänkas att man har börjat fundera på framtiden

och vad den information man delar nu kan komma att användas till framöver.

7. Slutdiskussion

Vad som skapar mening i vardagen för individen är ett komplext ämne, som skiljer sig åt från människa till människa. Det som förgyller den enes vardag kanske har en helt annan innebörd hos den andre. I denna uppsats har jag försökt fånga ett tidtypiskt fenomen i form av matbloggar och se hur dessa har kommit att skapa en just mening i vardagen för den som bloggar. Vidare har jag även tittat på hur man väljer att framställa sig själv genom sin blogg och hur gränsdragningen ser ut mellan det privata och offentliga.

Genom att intervjua fyra stycken personer som alla driver varsin matlogg, samt själv starta upp en egen blogg, har jag försökt fånga berättelserna kring en verklighet som främst utspelar sig i den virtuella världen men som samtidigt speglar den fysiska vardagen.

Att driva en matlogg handlar om en kärlek till maten. Mina informanter skildrar i sina berättelser hur bloggen har gett utlopp för deras passion kring mat och matlagning. Genom att starta och driva en matlogg har man fått möjlighet att testa nya recept och smaka på råvaror man inte visste fanns, men framförallt utveckla vardagsmaten till att bli en utmaning snarare än slentrian. Det krävs att man lägger ner oerhört mycket tid och energi på att kontinuerligt skapa nya inlägg på sin blogg. I utbyte mot detta, får man bekräftelse i form av positiv feedback på sin blogg. Dock är den digitala världen ständigt under förändring och utvecklig och således även bloggofären. Detta har kommit att innebära att det inte längre kommenteras och ges feedback på samma sätt som innan, utan att det i många fall sker via sociala medierna som Facebook och Twitter. Där kan man enkelt trycka på "like" för att visa sin uppskattning, men för den som bloggar ger det inte riktigt samma bekräftelse som att få en kommentar på sitt inlägg.

I mitt första försök att skapa en egen matlogg kom jag underfund med vikten av att ha en visuellt tilltalande sida. Även i mina informanters berättelser var detta något som de ständigt återkom till. Man har en tanke och en idé om hur man vill att ens sida ska se ut. Dock blir det ett problem om man inte besitter de tekniska kunskaper som krävs, vilket resulterar i att man kanske inte kan designa den sida man önskar fullt ut. Om man bortser från de tekniska hindren och återgår till det estetiska så kan man som sagt se att layouten på bloggen är av

högsta vikt. Däremot är det inte sagt att man har samma preferensramar när det kommer till det visuella, en blogg som ratas av den ena kanske hyllas av den andra. De synintryck man har är som synes personliga vilket även tanken kring vad som är snyggt eller ej. Genom estetiken kan man dels skapa en tillhörighet till andra med samma preferenser, men också ta avstånd från det som inte tilltalar en själv.

Vidare så framgick det i mitt material att man hade en tydlig bild av vad som var privat kontra vad som var offentligt och hur man hade avgränsat sig på sin blogg. Dock skiljde sig gränsdragningen åt, då vissa av mina informanter i stort sett publicerade allt på sina bloggar medan några som var mer restriktiva och hade tydliga linjer för vad man valde att lägga upp eller inte. Här kan man se att trots att fokus ligger på mat och matlagning är det viktigt att sätta upp en personlig gräns för vad man vill att andra ska få ta del av och vad man vill ska förbli privat.

Det är inte bara när det kommer till det offentliga och privata som man drar skiljelinjer, utan även när det kommer till skapandet av sin digitala identitet. På bloggen finns en möjlighet att framställa sig i det ljus man önskar, dock är man inte ensam på sin blogg utan sannolikheten är stor att någon nära bekant eller familjemedlem faktiskt följer ens blogg och därför kanske man inte kan tumma allt för mycket på verkligheten även om tillfället absolut finns. Dock finns alltid möjligheten att polera lite extra på ytan eller fila bort de skavanker som kanske mer hör till den reella vardagen, inte till den digitala. Man skapar en visuell identitet som blir en del av ens person där man i den bakre regionen förbereder och putsar på det som komma skall framför kulisserna.

Att jobba med autoetnografi är en metod som har passat mig väldigt bra och gett mig ett helt annat perspektiv på matbloggosfären än vad jag tidigare besatt. Att placera mig själv i samma kulturella och sociala sammanhang som mina informanter har bidragit till en kunskap som jag inte hade kunnat införskaffa mig enbart genom djupintervjuer och nätetnografi. Trots att jag dagligen varit inne och besökt flertalet matbloggar hade jag aldrig kunnat förstå det som sker bakom kulisserna om jag själv inte varit där och upptäckt det. Sen är det självklart viktigt att inte glömma bort att det finns negativa aspekter med att bedriva autoetnografi också. Risken finns att man dras in i matbloggosfären och helt enkelt tappar den analytiska aspekten, då man gått för långt in i materialet. Jag känner dock att jag har lyckats hitta en bra balans mellan att driva, eller rättare sagt försöka driva, en blogg och mitt forskningsfält i stort. Det gäller helt

enkelt att försöka hålla en viss distans kring sitt empiriska material, samtidigt som autoetnografin varit ett bra verktyg för att förstå och komma nära mina informanternas värld.

Då bloggofären som sagt fortfarande är ett relativt ungt fenomen finns det ännu mycket outforskad mark att tillgå vilket har gjort att jag undersökt ämnet med en skräckblandad förtjusning. Det har varit en spännande och lärorik resa, med intressanta möten och egen matblogg på köpet! Jag tror och hoppas att denna uppsats kommer att väcka ett intresse för en fortsatt studie kring matbloggar, då det som sagt är ett fält som har oerhört mycket att erbjuda. Framöver hade man till exempel kunnat närma sig en diskussion kring genus och matbloggar. Jag har själv valt att inte ha med ett genusperspektiv på denna uppsats då jag inte sett några direkta skillnader hos mina informanter, men jag tror att det hade varit intressant med genus om man hade gått vidare med ett större material då man antagligen sett en tydligare könsskillnad bland matbloggare. Vidare hade man kunnat se till olika typer av matbloggar och vilka budskap dessa vill lyfta fram eller varför inte en jämförande studie av matbloggare i olika delar av världen?

8. Käll- och litteraturförteckning

8.1 Litteratur

Alsmark, Gunnar (red.) (1997). *Skjorta eller själ? : kulturella identiteter i tid och rum*. Lund: Studentlitteratur.

Burstedt, Anna (2006). Mat för resande i tid och rum. I Burstedt, Anna, Fredriksson, Cecilia & Jönsson, Håkan (red), Mat: genealogi och gestaltning. Lund: Studentlitteratur.

Burstedt, Anna, Fredriksson, Cecilia & Jönsson, Håkan (red.) (2006). *Mat: genealogi och gestaltning*. Lund: Studentlitteratur.

Ehn, Billy & Löfgren, Orvar (2001). *Kulturanalyser*. 2., [omarb.] uppl. Malmö: Gleerup

Fägerborg, Ewa (1999). Intervjuer. I Kaijser, Lars & Öhlander, Magnus (red), Etnologiskt fältarbete. Lund: Studentlitteratur. S. 55-72.

Gill, Kathy (2004). *How can we measure the influence of the blogosphere?*. [Elektronisk]. University of Washington.

Tillgänglig: <http://faculty.washington.edu/kegill/pub/www2004_blogosphere_gill.pdf> [2011-05-17].

Goffman, Erving (2009). *Jaget och maskerna: en studie i vardagslivets dramatik*. Stockholm: Norstedts akademiska förlag.

Gunnarsson Payne, Jenny (2010). Fältanteckningar från Bloggosfären. Meningskapande tekniker och vardagslivets etnolog. *Nätverket – Etnologisk tidsskrift*, vol. 17, s. 47-51.

Hyltén-Cavallius, Sverker (2010). Trovärdiga färger? Om att beskriva webbmiljöer. *Nätverket – Etnologisk tidsskrift*, vol. 17, s. 52-56.

Ingebjørg Fjell, Tove (2005). Offentliggjort, men inte offentligt? Några tankar om bruket av Internetkällor. I Hagström, Charlotte & Marander-Eklund, Lena (red), *Frågelistan som källa och metod*. Lund: Studentlitteratur. S. 177-191.

Jansson, Hanna (2010). Digitala texter och analoga fältarbetare – Internetetnografins metodologiska dilemman. *Nätverket – Etnologisk tidsskrift*, vol. 17, s. 29-33.

Larsson, Anders (2007). Bloggning.se: - en studie av den svenska blogg sfären utifrån Habermas offentlighetsteori. Uppsala Universitet. Uppsala: Medier och kommunikation.

Londos, Eva (1996). Vackert och vedervärdigt i villaträdgården : Om trädgården som estetikens arena. I Valeri, Renée. Et al. Tycke och smak: Sju etnologer om estetik. Stockholm: Carlssons Bokförlag.

McCullagh, Karen (2008). *Blogging: Self Presentation and Privacy*. [Elektronisk]. Salford Law School.

Tillgänglig:

<http://pdfserve.informaworld.com.ludwig.lub.lu.se/980781_751304644_791491099.pdf> [2011-05-17].

Muncey, Tessa. (2010). *Creating autoethnographies*. London: SAGE.

Pripp, Oscar (1999). Reflektion och etik. I: Kaijser, Lars & Öhlander, Magnus (red), Etnologiskt fältarbete. Lund: Studentlitteratur. S. 41-53.

Reed-Danahay, Deborah (1997). Auto/ethnography : rewriting the self and the social. Oxford: Berg.

Stattin, Jochum (1996). Hobbyentusiaster och folkhemsbyggare : Om samlandet och hobbybyggandets kreativitet och estetik. I Valeri, Renée. Et al. Tycke och smak: Sju etnologer om estetik. Stockholm: Carlssons Bokförlag.

Våge, Lars, Stattin, Erik; Nygren, Gunnar (2005). Bloggtider. Stockholm: Stiftelsen Institutet för Mediestudier

Widerberg, Karin (2002). *Kvalitativ forskning i praktiken*. Lund: Studentlitteratur.

8.2 Källor

Privat egendom (Elin Larsson)

Fyra stycken matbloggar tillhörande intervjupersonerna ovan, observerade mellan mars – maj 2011.

8.2.1 Intervjuer

Privat egendom (Elin Larsson)

Intervjuer med fyra informanter, Anna, Fredrik, Emma och Gustav under fältarbetet april 2011.

8.2.2 Elektroniska källor

Bildkonst upphovsrätt i Sverige: *Vanliga frågor* (senast uppdaterad ej tillgängligt). [Elektronisk]. Tillgänglig: <http://www.bus.se/1030> [2011-05-26].

Dagens Nyheter: Mat är ett laddat ämne (senast uppdaterad 2008-11-06). [Elektronisk]. Tillgänglig: <http://www.dn.se/insidan/insidan-hem/val-av-mat-ar-ett-laddat-amne/> [2011-05-16].

Duggla: Herr och fru duggla presenterar (senast uppdaterad 2011-05-08). [Elektronisk] Tillgänglig: <http://www.duggla.se> [2011-05-19].

Facebook: *Svenska matbloggare* (senast uppdaterad 2011-05-17). [Elektronisk].
Tillgänglig: <https://www.facebook.com/svenskamatbloggare/> [2011-05-17].

Matbloggspriset 2011: Om priset (senast uppdaterad ej tillgänglig). [Elektronisk].
Tillgänglig: <http://matbloggspriset.se/dynamiskt/om-priset/> [2011-05-17].

Matforum : Svenska matbloggar (senast uppdaterad 2011-05-14). [Elektronisk].
Tillgänglig: <http://matforum.se/index.php?PHPSESSID=ddd2c54eb36a5448bad7b99d94f2d802&topic=615.msg5395#msg5395> [2011-05-17].

Nationalencyklopedin : blogg (senast uppdaterad 2011-03-21). [Elektronisk]. Tillgänglig:
<http://www.ne.se/blogg/> [2011-03-21].

Nationalencyklopedin : hobby (senast uppdaterad 2011-05-16). [Elektronisk]. Tillgänglig:
<http://www.ne.se.ludwig.lub.lu.se/kort/hobby/> [2011-05-16].

Nationalencyklopedin: fotografirätt (senast uppdaterad 2011-05-16). [Elektronisk].
Tillgänglig: <http://www.ne.se.ludwig.lub.lu.se/fotografiratt> [2011-05-25].

Vegankatt : Kardemumma (senast uppdaterad 2011-03-08). [Elektronisk].
Tillgänglig: <http://vegankatt.blogspot.com/> [2011-05-17].